

[H. C. Hansen.]

omtalte bemærkning af det ærede medlem ville jeg gerne fange i flugten.

Mit parti er enig i det forlig, der er opnået. Vi er i naturlig konsekvens heraf ikke i stand til at stemme for de af det ærede medlem hr. Alfred Jensen stillede underændringsforslag, og vi agter i konsekvens af vor holdning til det samlede forlig at stemme imod disse.

Jørgen Jørgensen (Ullerup): Det ærede medlem hr. H. C. Hansen gjorde nogle indledende bemærkninger om, hvad der har stået i visse blade, blade, som efter det ærede medlems opfattelse nærmest har tilknytning til det parti, jeg har den ære at repræsentere. Jeg vil heroverfor sige, at disse blade naturligvis skriver for egen regning og under eget ansvar. Vi vedstår vor andel og vort medarbejderskab i det forlig, der nu er afsluttet, og jeg kan også tilføje, at jeg ikke deler de synspunkter, der er kommet frem i de forskellige blade, i alle tilfælde.

Jeg skal anbefale de foreliggende lovforslag, som er et resultat af det såkaldte store skatteforlig.

Med den tid, der har været til rådighed, kan det næppe undgås, at de dispensationsbestemmelser, der er indsat i lovforslagene, vil blive brugt af den højtærede finansminister, og jeg håber, det må ske på skønsom måde. Der er naturligvis ikke tvivl om, at der — således som det er nævnt fra anden side — er mange, og især indenfor den store, brede mellemstand, som er af den opfattelse, at navnlig de er blevet ramt uforholdsmæssigt hårdt. Det er svært at gøre rigtigt op, når det hele ikke ses i sammenhæng, hvem der er ramt mere eller mindre hårdt i forhold til andre. Vi er jo i en situation, om hvilken man med et udtryk, som ellers benyttes i en helt anden relation, kan sige, at når krybben er tom, bides hestene. Vi var i den situation, at alle var enige om, at der måtte foretages indgreb på forskellige områder, indgreb, der ville komme til at virke hårdt på forskellige ærede medborgere. Og det hastede. Vi var i den situation — hvad jeg nævnte i min ordførertale ved lovforslagenes første behandling i forrige uge —, at nationalbankens afdøde direktør havde sagt, at klokken var faldet i slag, og at vi

nu måtte gøre noget virkelig alvorligt, hvis ikke den store økonomiske katastrofe skulle ramme os; og hvis den var kommet, hvem ville den da have ramt hårdest? Derom er der efter min opfattelse ingen tvivl. Det er i denne situation, vi har arbejdet os frem til et resultat, som ikke tilfredsstiller alle, ja, måske ikke nogen, men jeg har den tro, at de love, der her gennemføres, skal give regeringen den basis, der atter kan rette vor økonomi op, hvis vi fortsat vil yde vort bidrag dertil.

Befolkningen har, forekommer det mig, stort set forstået nødvendigheden af disse hårde foranstaltninger. Det, man spørger om, det er efter min formening ikke først og fremmest, hvem der slipper billigst igennem, men det, man spørger om, er: Er der nu en vej fremad igen? Jeg håber det. Den opgave, regering og rigsdag nu stilles overfor, er derfor fremover at disponere således, at befolkningen forstår, at ofrene ikke er bragt forgæves. Man må nemlig ikke foregøgle befolkningen, at når dette her nu er blevet klaret, kan vi bare lade som ingenting, det hele ordner sig af sig selv igen. Dette er efter min opfattelse et alvorligt forsøg på at få fast grund under fødderne, men jeg vil gerne have lov at sige, at den fremtidige økonomiske politik vil være afhængig af mange faktorer, vi slet ikke kender i dag hverken herhjemme eller derude. Der er ikke grund til lyssyn, men dette forlig bærer, således som det også gør for det ærede medlem hr. Øllgaards vedkommende, for mig forvisningen om, at når det virkelig gælder, står alle ansvarlige kredse her i det høje ting parat til at gøre et virkeligt arbejde for at bringe landets økonomi på fode igen.

De af det kommunistiske parti stillede ændringsforslag må jeg naturligvis afvise, og jeg skal anbefale, at man ved tredje behandling stemmer for lovforslagene, sådan som de nu foreligger.

Bertel Dahlggaard: Jeg skal gøre nogle få korte bemærkninger til de betænkninger, der nu foreligger, til belysning af det radikale venstres stilling.

Jeg skal da først sige, at det radikale venstre ved den endelige afstemning vedrørende værnescatten må gå imod dette forslag. Vi må gøre det af to grunde, for det første, fordi vi ikke er enige i den militær- og uden-